

(החשב מעמוד 33)

בוכה. ואיזה בושה לי. שאני צריכה לדבר עם גבר זר ולשבת בבית-סוהר! בעלי לא ירצה יותר להסתכל עלי!

המישטרה ביקשה לעצור את בני-המישפחה בטענה שאם יסתובבו חופשים יפריעו למהלך החקירה. אולם למרות שמרביתם עצורים זה כמה ימים, טרם נמצאו ראיות שיצדיקו, ולו לכאורה, את מעצרים או את האשמה שהוטלה בהם. מלבד הידיעה כי הנערה נלקחה לרופא-גנשים ביום שבו נעלמה, וזה קבע כי היא הרה, עדיין אין בידי המישטרה הוכחות לכך שאכן בוצע רצח וכי בני-המשפחה הם שביצעו אותו. בינתיים גם לא עשתה המישטרה דבר כדי לנסות לאתר את גופתה של הנערה והאדם האחראי להריגה, אם היא בכלל הרה כפי שטוענת המישטרה.

„שיתנו רק להתחתן!“

ביום השני בבוקר, אחרי שעור-דין זיו הגיש ערר על מעצרים של החשודים משלא נמצאו לדבריו, הוכחות מספיקות להחשדם ברצח, הורה בית-הדין להחליט על סאדיקה סאלום ואת גיטה, סניד ארש, אולם עבד סאלום נשאר עצור לחמישה-עשר ימים נוספים. „יש לכם ראיות חדשות המעידות על אשמתו של עבד?“ נשאל חוקר המישפחה, סניד ארש, וטען כי העובדה שעבד הסתיר את דבר ביקורו עם אחותו אצל הגינקולוג ביום היעלמה, עד שהמישטרה גילתה את הדבר, והעובדה שלא הוא היה זה שהודיע על היעלמה, אלא אדם זר,

אבן ירדה מעל ליבו של

הזמר-השחקן אריק לביא.

הוא מספר על כך:

הוא חזק וחמוץ, כולו שופע בריאות ואון. בגיל 51 מתנהג אריק לביא כנער. הוא לבוש במכנסים קצרים וגופייה וסנדלים תנ"כיים לרגליו. רוכב על אופניים כשמצלמה תלויה בדרך קבע על צווארו, ורקד בדיסקוטקים ובהרבה מסיבות בעיר, כולו תוסס ורענן, כאילו רק אתמול נולד.

עד כדי כך בריא, עד כי רבים שכחו כי לפני עשר שנים לקה בהתקף-לב ואושפז בבית-החולים. התקף-הלב של הזמר המפורסם היה אז אחד הדברים המדוברים ביותר בארץ. עד כדי כך שאפילו שידורי-ישראל הקצו מקום לדיווח על כך.

בשבוע שעבר אמנם לא הודיע הרדיו כי אריק לביא לקה שוב בהתקף-לב, אך כל ילד ברחוב דינוגוף ידע לספר כי „אריק שוב אכל אותה“. בבתי-הקפה של הבהאימה בתל-אביב עברה השמועה מפה לאוזן, והנושא המדובר ביותר בכסית של צהרי יום שישי היה התקף-הלב של אריק.

בביתו שברחוב רופין, על ספת-הקטיפה הירוקה, כשלידו אשתו, שושיק שני, ובנותיו, נועה (9) ויעל (6), ישב אריק השבוע, מלא מרץ, כרגיל, מאזין בחצי אוזן לנאומו של יגאל אלון, המועבר מהכנסת, ומביע דעתו על השר יגאל הורביץ שהתפטר. משמיע קטטה של תקליטו החדש הפרוטה והירח, שאותו הקליט ביחד עם בנות שלישיית שוקולד מנטה מסטיק לפני שהתפרקה. לבוש בתחתונים ירוקים, לא עושה חשבון לאורחות שפלושו לביתו, צלמת ועיתונאית. לבסוף הוא נעתר להפצרותיה של שושיק, מחליף בגדים כשהוא מפטיר: „אז מה, שתרגשנה כאילו אני בבגדיים.“

אריק אפילו לא כועס על השמועה שפשטה בכל העיר, כאילו לקה בהתקף-לב. הוא רק אומר שצר לו לאכזב את כל אלה ששמחו לאידו. הוא אמנם היה מאושפז במחלקה לטיפול נמרץ

„ליא היבבלתי התקף-ליב!“

בה למ"ד-ר"ו צדיקים, אחד אחד. הראה לי רופא, שקורע ת'תחת שלו בשביל להציל אנשים, ורואה את המישפחה שלו רק יומיים בשבוע, את תלוש המשכורת שלו. לא האמנתי. הבן-אדם מרוויח רק 4000 לירות נקי להודש.

בבית-החולים נהנית. יש הווי, במיוחד במחלקה לטיפול נמרץ. הייתי מסתובב בלילות, מסתכל על המוניטורים, שלפיהם אתה רואה את לבו של כל אחד ואחד. יש לבבות צעירים, לבבות זקנים. לבבות שפועמים מהר. לבבות שפועמים לאט. לבבות הפועמים חזק. לבבות הפועמים חלש. ככה ביליתי לי חמישה ימים. לא שלא נהניתי מפופולריות, באו חברים לבקר, באו חולים מכל המחלקות לבקש תימונות. ושכני לחדר, שיהיה בריא, אירגן לי ביום השישי ארוחה לא-נורמלית של קאלאמארי. היו לנו שתי טלוויזיות בחדר, אחת לי אחת לו, בילינו נהדר.

וכשזה נגמר אמרו לי: „מר לביא, אינך סובל מאי-ספיקת-דם, אינך סובל מהנזעה, אינך סובל מכל הסימפטומים שהם סימן היכר של התקף-לב.“

שאלתי מה אני צריך לעשות ואמרו: טפל ביד, תעשה פיזיותרפיה, אל תתעייף, שמור על עצמך, והכי חשוב — לא הטילו עלי כל הגבלות מיניות. עד כאן סיפורו של אריק.

הו, יוליה,

כמה כסף!

אריק חזר הביתה, אך עדיין אינו יכול לחזור לפעילות מלאה. כל הופעותיו למשך החודש הקרוב בוטלו. התקליט החדש, הקרוב ללבו במיוחד, התעכב וגם החזרות על תוכניתו החדשה עם שושיק נידחו בינתיים. עד שיחלים לחלוטין. באותו היום שבו נפצע אירעה פורענות נוספת למישפחה לביא. הספרייה הענקית שבתוך האורחים התמוטטה, ורק בנס לא עמד איש לידה בשעה שקרסה.

מישפחת לביא עמדה לשפץ את ביתה וכבר ארוה את התפצלים כדי לעבור למלון דיפלומט למשך שבועות ימים, אך התאונה ואישפוזו של אריק דחו את כל העניינים, אך בכל הפרשה היתה נקודת אור אחת. כשארץ שהה בבית-החולים הגיעה אל בית מישפחת לביא הזמנה מתיאטרון גרמני שליד הים, להופיע במחזהו של אפרים קישון הו יוליה בחודשי הקיץ הבא. תמורת סכום של כחצי מיליון לירות ישראליות. אין ספק כי זהו סכום העשוי להבריא כל חשק.

אח אחמד ארש „שיתחשבו בנו...“

שבבית-החולים איכילוב, במשך שבוע ימים, אך התקף-לב לא היה לו. מניין צצה השמועה? מספר אריק:

לפני חמישה שבועות גמרתי חזרות על התקליט שלי, שירי צ'ובטרין, שהתקיימו בבית-המורה בתל-אביב. אני רוכב על האופניים שלי, ברחוב ארלוזורוב, עלי תלויה המצלמה האהובתי, והנה עובר אותי אוטובוס של דן ומגלח אותי מהכביש. אני מרגיש איך אני תפוס כולי בחלקו האחורי של האוטובוס ולנגד עיני אני רואה עמוד ברבור לי לגמרי שזה לא עניין — אני והעמוד לא נסתדר. נתתי לעצמי דחיפה, התגלגלתי למדרכה, עשיתי היפוך נכון אך המצלמה נכנסה לי לכתף השמאלית.

אחרי עשרים מטר אמרו האנשים לנהג של האוטובוס: „תלך תראה אם האיש הזה, שנגרר אחרי האוטובוס שלך, לא קילקל לך במיקרה את הטומבון.“ אני בדקתי את עצמי. הסתבר לי שנשרטתי פה ושם, ושחטפתי מכות יבשות. רצתי לאיכילוב, ועד שהגעתי לשם אל הייתי מסוגל להרים את היד. עשו לי צילום והסתבר שאין שבר. אמרו לי: „לך הביתה, זה יקח זמן אבל זה יהיה בסדר!“ הזמן הזה, מסתבר, לקח הרבה זמן.

„אבל

כואב לי!“

הכאב ביד השמאלית לא הירפה ממני, ומכיוון שהיתה לי פעם התקפת-לב התחלתי לתהות, אם הכאב הוא סתם כאב או שהוא כאב מאד מסוים. מה שהרגיע אותי היה אופטלגין נזיל. שושיק אמרה לי שעתידי גדול עם האופטלגין הנזילי אין, וכדאי שראא רופא. הלכנו לגדול הרופאים האורטופדיים בארץ, שילמנו 450 לירות לביקור, והרופא ניסה עלי כדור חדש. הניסיון היה רע מאד. אני המשכתי לסבול, ואחרי שבמשך לילה שלם ניגסתי לשושיק שכואב לי, היא אמרה לי: „יאללה, בו נזין ת'תחת וניגש לבית-החולים.“

הגענו לאיכילוב. אמרתי שכואב לי מאוד ביד ובחזה. בדקו ואמרו: „מצטערים מאד, הלב שלך בסדר גמור.“ אמרתי: „אבל כואב לי.“

אמרו לי: „יש מחלקה מפוארת של טיפול נמרץ, נכניס אותך למעקב.“ הכניסו אותי לחדר של בגין, חיברו אותי לידי קוואק, כך אני קורא למוניטור, ועקבו אחרי משך חמישה ימים, כדי לראות אם אמנם יש פגיעה קרדיאלית. מה יש להגיד על המחלקה הזו של טיפול נמרץ? עובדים

האפשרויות רבות, אולם המישטרה הח' ליטה כנראה ללכת בכיוון אחד ויחיד, משום מה, ובנייה-המישפחה נמנעים מלצאת מפתח ביתם, מרוב כלימה. „הייתי צריך להתחתן בשבוע שעבר, אבל בגלל מה שקורה דחיתי את החתונה.“ אמר אחמד ארש, „שישחררו אותנו עכשיו, כדי שאוכל להתחתן, ואחר-כך שיעשו בנו מה שהם רוצים. שיתחשבו בנו.“

ביום השני השבוע נשבר אחד האחים בחקירה. הוא הוביל את חוקריו לבית הקברות המוסלמי ביפו, שם נקברה גופתה של נעמה. עתה נותרה עוד התעלומה: מי רצח אותה?

גילה זרר